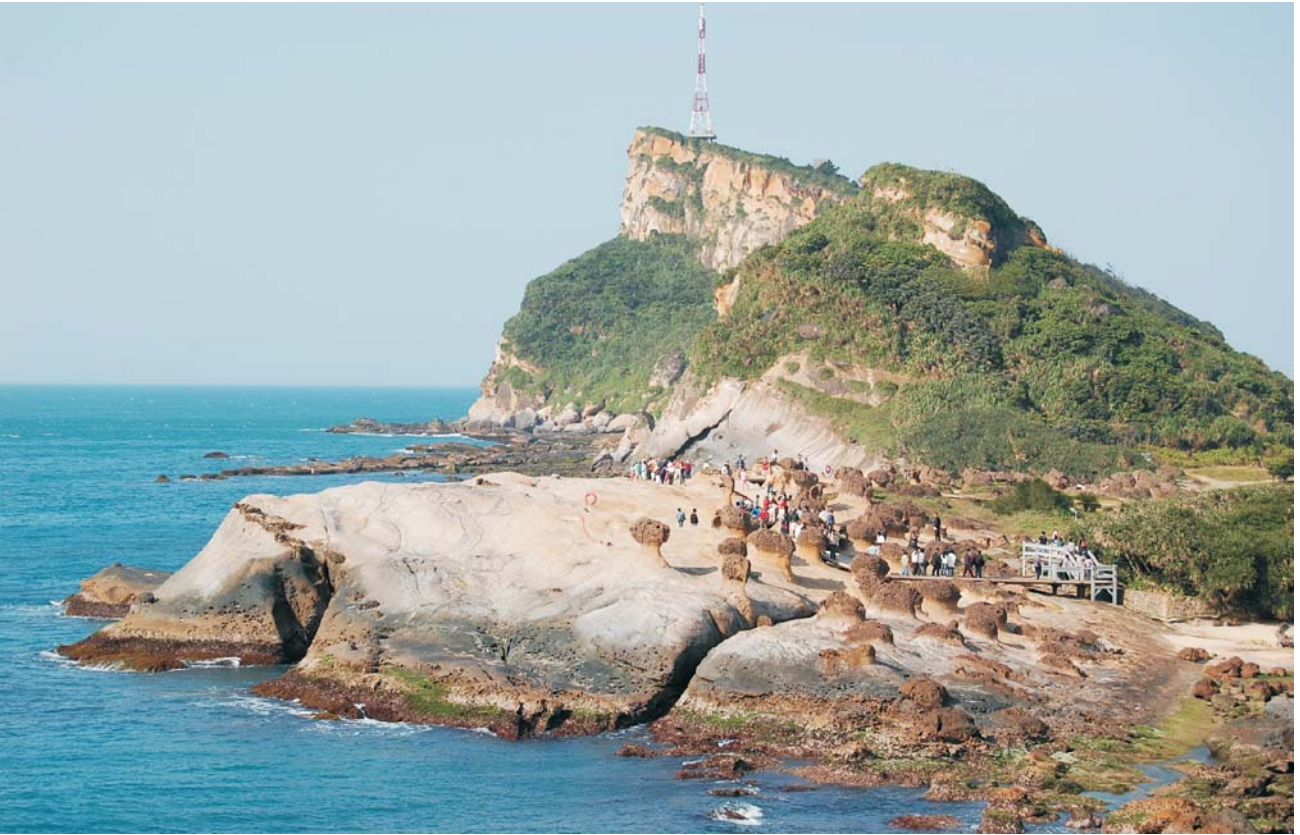

Geoparki i geoturystyka na Tajwanie

D1. Widok ogólny monoklinalnej struktury półwyspu Yehliu, tworzonej przez zróżnicowane litologicznie warstwy piaskowców mioceńskich. Na pierwszym planie widoczne zgrupowanie skalnych „grzybów”, których górne części są zbudowane z piaskowca inkrustowanego związkami żelaza. Wśród nich znajduje się Głowa Królowej, będąca symbolem Yehliu i Geoparku Północnego Wybrzeża (fot. P. Migoń).

D2. Platforma abrazyjna po południowej stronie półwyspu Bitou w Geoparku Północnego Wybrzeża. Odsłaniają się tu mioceńskie piaskowce i mułowce, których zróżnicowaną odporność odzwierciedla profil klifu po prawej stronie. Podcios brzegowy jest wynikiem wydajniejszej erozji w warstwie mułowców (fot. P. Migoń).

D3. Odslonięcie kolumnowo spękanych bazaltów w dawnym kamieniołomie Daguoye na wyspie Siyu, w archipelagu Penghu. W górnej części dobrze widoczne efekty wietrzenia, prowadzącego do zaokrąglenia bloków bazaltu. Miejscowe bazalty mają wiek około 10 mln lat (fot. P. Migoń).

D4. Fragment kolumnady bazaltowej na wyspie Hujingyu, w archipelagu Penghu. Poniżej widoczne rumowisko powstałe wskutek wietrzenia, odpadania i przewracania się kolumn bazaltowych. Wiek bazaltów na Hujingyu to około 13 mln lat (fot. P. Migoń).

D5. Bazaltowy ostaniec abrazyjny w grupie niezamieszkałych wysepek Jishanyu, w północnej części archipelagu Penghu, z regularnym ciosem kolumnowym. Bazalt ma 13-14 mln lat. Wyspy są ścisłym rezerwatem i sanktuarium ptaków, dlatego mogą być oglądane tylko z pokładu łodzi (fot. P. Migoń).

D6. Silnie rozczłonkowana erozyjnie rzeźba w Geoparku Lichi, na zbudowanej głównie z mułowców formacji melanzowej Lichi sprzed kilku milionów lat. Po lewej stronie widoczny jest jeden z dużych egzotyków serpentynitowych, typowych w formacji Lichi (fot. P. Migoń).

D7. Erozyjna rzeźba pasma centralnego powyżej gardzieli Taroko. Widoczny jest znaczny zasięg ruchów masowych (głębokich osuwisk), obejmujących całe zbocza dolinne, od wododziału po dno doliny. Płaski teren nad drogą w lewej części fotografii to powierzchnia akumulacji fluwialnej (terasa rzeczna skalno-osadowa), położona blisko 500 m ponad współczesnym dnem doliny rzeki Liwu (fot. P. Migoń).

D8. Rzeki spływające z pasma centralnego do doliny podłużnej są typowymi rzekami roztokowymi, z wezbrzeniami pojawiającymi się praktycznie każdego roku, w sezonie letnim obfitującym w tajfuny (fot. P. Migoń).

D9. Na wschodnim wybrzeżu, wzdłuż pasma nadmorskiego, można oglądać formy świadczące o stałym tektonicznym dźwiganii lądu. Należą do nich m.in. fosylne klify z jaskiniami abrazyjnymi na różnych poziomach wysokościowych (fot. P. Migoń).